

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

per illius coniugium in ditionis eius partem insinuaret, Berengarius tenuit in vinculis. Hic erat rerum status, cum Otto Romanorum rex in Italiam vocaretur.

CAPVT III.

Berengarius III. qui apud Ottonem aliquandò in Germania ad illum cōfugeret, benè habitus est, in tempore quo primò ingressus Italiam, ab Hugone est repulsus. Quo etiam tempore cum idem Hugo magnum pro illo desponderet Ottoni, noluit confugientem dedere. Iam rebus in Italia ad sua vota fluentibus, se appellauit Augustum: filium autem Albertum regem fecit Romanorum: & omnes maiores Italiae graui interrimyrannide premebat. Cum interim Agapetus summus Pontifex, loquutus cum Italiae proceribus, communi consilio Ottonem regem victorijs clarum, vocauit in Italiam, tyrannide Berengarij & Alberti liberandam. Ille autem non cunctanter annuit: conscriptoque exercitu, ducit in prouinciam: Habebat fratrem Henricum in Bauaria ducem, & filium Ludolphum in Sueuia: vt magnum faciliè contraheret agmen sub ipsis alpi- bus. Venit ergò in Italiam quinquaginta millibus, aut fortè pluribus in agmine ductis militibus: & per Forum-lij tritam exterorum in Italiam viam, mouit in Berengarium Albertumque. Congressos magno praelio fudit, & Italiae regno deturbauit. Alheidam Lotharij relictam, quam Papia, vt diximus, Berengarius tenebat inclusam,eductam sibi coniugio sociauit. Erat autem Rodulphi Burgundionum regis, et Bertæ, quæ filia fuit Arnoldi Bauarorum ducis, filia: cuius matrem, quam diximus, Bertam post Rodulphi regis mortem, Hugo item rex sibi coniugio deuinxit, filiamq; filio despondit Lothario: nunc autem Ottoni prouenit Romanorum regi-

Otto

Otto autem ita res Italia componit, vt excepta Verona atq; Aquilegia, reliquarum Longobardiae vrbiũ gubernacula Berengario & Alberto permiserit: tantũ abstinerent Imperatorio ac regio nominibus. Vxorem Alheidam secum duxit in Germaniã: ex qua anno nondũ finito, filium sustulit Ottonem, in Imperio successorem. Quo etiam tempore audit Boleslaum Bohemorum ducem (nam regem necdũ meruerat ea provincia) rebellionem parare. Non diũ cunctatus rex, ducit in illum, obfessa Nouaciuitate, in qua acceperat hostium ducem commanere cum filio. Sed Boleslaus ubi perpendit imparẽ se tantis esse viribus, interposita treugarum pactione, cum rege intendit colloquium: Affert purgandi animo causas rerum suarum, & imperata se facturum spondet in reliquum tempus. Rex accepta satisfactione, cũ hoc ipsum vno colloquio peregisset, quod multis vix pralijs perfecisset alius: compositis rebus, exercitum reducit in Saxoniam. Filius Ludolphus non aquis oculis adspexit patris nouam coniugem, & vt fieri solet, grauius tulit fœcundam prole: & in Saluediam descendens, locum coniurationi solitum, nonnihil in parentem meditari videbatur. Sed interuertit cogitationẽ eius res, quæ magna interuenit. Nam Conradus dux Lotharingiæ, regis gener, Ludolpho familiarissimus, quem rex Papiæ cum presidio militum reliquit custodem, Berengario & Alberto res nouas machinantibus suasisit, vt secum in Germaniam descenderent, omnia ex sententia composituri apud regem. Audierant suadentem, & cum eo descenderant in Augustam, quæ tum regia fuit mansio. Iussi manere in hospitio, per triduum expectabant: quæ mora Ludolphum filium, ac Conradum regis generum vehementer offendit,

dit, vt propè fuerit eos cum indignatione abituros. Rex occurrit, & auditis perbenignè respondit: Rebus compositis, Berengarius manus filij sui Alberti manibus suis implicans, coram omni exercitu subiectionem regi profitetur. Ità dimissus cum pace & gratia, in Italiam reuertitur. Ex regina autem nati sunt filij Otto, Henricus, Bruno: nouissimam peperit sui nominis filia heidam.

CAPVT IIII.

Tantam regis Ottonis felicitatē interpolauit plura quam ciuile bellum: quod ab alijs quoque iustis videbatur, causis erat conflatum. Ludolphus filius ab initio patris secundū matrimoniū odio habens, murmur inter milites frequentiora miscuit: & Conradum suum semper familiarissimū, ducem, regis generum, suū sororium, eadem flamma succendit: ad quem, sicut ad filium, successionis plenior spes peruenisset, si calidè pergerisset vitam. Ingrauescente indignatione, iam filius & gener apertam rebellionem regi ostenderunt. Diu simulabat diu rex: ac ubi pertinaciæ nullus est finis, dicit in eos expedito agmine: & vrbes illis parentes, aut vi, aut deditio, in suam redegit potestatem: coegit armato quantocunque maximè poterant exercitu intrare Moguntiam: ibique statuerunt obsidionem perficere: quando aperta cum rege acie decertare non auderet nullum obsidioni firmiorem locum prospexere. Paratur lachrymabilis obsidio patris in filium, soceri in generum. Ciues utrunque offendere cauentes, diu sustinere obsidionem. Crebræ ad portas pugnae, nunquam iusta acie est decertatum. Ad sexagesimum diem extrahitur obsidio: tum mentio fiebat à ciuibus de pace: Induciae proclamantur: vt securi in castra veniant qui inclusi tenebantur.